

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 4 juli 2005

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

30034 Bevordering van het naar arbeidsvermogen verrichten van werk of van werkhervatting van verzekerden die gedeeltelijk arbeidsgeschikt zijn en tot het treffen van een regeling van inkomen voor deze personen alsmede voor verzekerden die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn (Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen)

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 30 juni 2005 aangenomen. D66, Groep Wilders, VVD, CDA, SGP en LPF stemden voor.

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikel 1.2.3

29→42 (Bussemaker c.s.)

Op grond van artikel 1.2.3, vierde lid, is er de mogelijkheid bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels op te stellen voor de bepaling of iemand volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is en of sprake is van een «geringe kans op herstel». Deze AMvB wordt aan beide Kamers van de Staten-Generaal voorgelegd. In het voorgestelde zevende lid wordt dit zodanig aangepast dat de AMvB ook na vaststelling aan het parlement wordt voorgelegd. Deze «zware voorhangprocedure» verstrekt de controle mogelijkheden voor het parlement. Dat is van belang, omdat het begrip «geringe kans op herstel» van cruciaal belang is bij de toekenning van IVA-uitkeringen. Wie een meer dan geringe kans op herstel heeft, kan immers geen IVA-uitkering krijgen.

Artikel 1.2.3, zesde lid, schrijft voor dat bij ministeriële regeling een lijst met ziekten wordt opgesteld die aan de hand van wetenschappelijke gegevens de hersteltermijnen van ziekten bevat. Bij de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling hanteert de verzekeringsarts deze lijst als uitgangspunt.

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8→ 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

In het voorgestelde achtste lid wordt geregeld dat deze ministeriële regeling met een «zware» voorhangprocedure wordt voorgelegd aan het parlement. Op die manier wordt de controlerende taak van het parlement maximaal gewaarborgd.

Ingetrokken

Artikel 1.2.3

41 (Bibi de Vries)

Dit amendement beoogt het creëren van een voorhangprocedure binnen de ministeriële regeling die tot doel heeft het vaststellen van de lijst van ziekten die bepaalt of iemand volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is.

Ingetrokken

Artikel 9.1

40 (Bibi de Vries)

Dit amendement beoogt het creëren van een voorhangprocedure binnen de ministeriële regeling die tot doel heeft het vaststellen van het aantal jaren dat eigenrisicodragen mogelijk is binnen het hybride stelsel.

Ingetrokken

Beweegreden

Opschrift

Artikel 1.2.1

Artikel 1.2.2

Artikel 1.2.3

Artikel 1.3.4

Artikel 1.6.1

Artikel 2.2.1

Artikel 2.2.4

Artikel 1.2.1

Artikel 3.1

Artikel 4.3.4

Opschrift hoofdstuk 6

Artikel 6.1.1

Artikel 6.1.2

Artikel 6.1.4

Artikel 6.2.1

Artikel 6.2.2

Artikel 7.2.2

Artikel 8.1.3

Artikel 8.2.7

Artikel 11.1

Artikel 11.3

Artikel 12.1.2

Artikel 15.2

34 (De Wit c.s.)

Het amendement strekt er toe dat «duurzaam» uit het arbeidsongeschiktheids criterium wordt geschrapt en het systeem van lijsten met ziekten en prognoses wordt vervangen door een periodieke herbeoordeling.

Niet de lijsten, maar de feitelijke gezondheidstoestand en de beperkingen zijn bepalend voor de mate van arbeidsongeschiktheid. Door deze wijziging komen personen die meer dan 80%

arbeidsongeschikt zijn in alle gevallen in de IVA en niet meer in de WGA. Als bij periodieke keuring de arbeidsongeschiktheid lager dan 80% blijkt te zijn, volgt overgang naar de WGA. Ander gevolg is dat de bepalingen in verband met de flexibele keuring komen te vervallen omdat nu niet meer te bepalen is wie hiervoor in aanmerking kan komen (zie X, XI en XVIII). Indien dit amendement wordt aangenomen, vervalt in het opschrift «en duurzaam».

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

Artikel 1.2.2

Artikel 2.2.4

Artikel 6.1.2

Artikel 7.1.2

Artikel 7.1.3

Artikel 7.1.4

Artikel 7.2.3

35 (De Wit en Vendrik)

Het amendement strekt er toe om de twee onderste arbeidsongeschiktheid klassen (15–25% en 25–35%) te handhaven en daarmee het recht op uitkering en het recht op reïntegratieactiviteiten en voorzieningen.

Deze wijziging heeft ook gevolgen voor de Invoeringswet Wet WIA (zie amendement 30 118, nr. 21).

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks

Artikel 1.2.2

Artikel 2.2.4

Artikel 6.1.2

Artikel 7.1.2

Artikel 7.1.3

Artikel 7.1.4

Artikel 7.2.3

25 (Vendrik en De Wit)

Dit amendement zorgt voor een uitbreiding van de groep gedeeltelijk arbeidsgehandicapten die voor de WGA in aanmerking komt, door de ondergrens op 25% te leggen in plaats van 35%. Met dit amendement wordt aldus de dekking tegen inkomensverlies die de WGA biedt uitgebreid. Ook in de groep gedeeltelijk arbeidsgehandicapten met een arbeidsongeschiktheidspercentage onder de 35% bevinden zich mensen met substantiële beperkingen. Dit geldt vooral voor de groep mensen met een laag loon en een arbeidsongeschiktheidspercentage tussen de 25% en 35%. Voorts is het voor deze groep is het essentieel dat zij goede toegang tot reïntegratiemogelijkheden en -ondersteuning krijgen. Tevens wordt met dit amendement een vreemd effect van het huidige wetsvoorstel voorkomen. Het huidige wetsvoorstel leidt ertoe dat mensen die in de laagste klasse vallen een lager loon kunnen krijgen met het blijven werken (bij een arbeidsongeschiktheidspercentage tussen de 30 en 35%) dan de uitkering die deze mensen (zonder werken) in de WGA zouden ontvangen.

Deze wijziging heeft ook gevolgen voor de Invoeringswet Wet WIA (zie amendement 30 118, nr. 16).

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks

Artikel 1.6**Artikel 2.2.4****Artikel 7.1.1****Artikel 7.1.5****Artikel 7.2.1****Artikel 7.2.2**

36 (De Wit en Vendrik)

Dit amendement strekt er toe dat de referte-eis en een arbeidsverleden als eisen voor de loongerelateerde uitkering vervallen. Het recht op een loongerelateerde uitkering gaat in op het moment dat het risico intreedt.

De duur van de uitkering is onafhankelijk van het aantal jaren dat premie is betaald. De loongerelateerde uitkering duurt in alle gevallen 5 jaar en komt overeen met de maximale duur uit het wetsvoorstel.

Het arbeidsongeschiktheidsrisico is wezenlijk anders dan het werkloosheidsrisico. Daarom wordt geen aansluiting gezocht bij de systematiek van de WW.

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks

Artikel 2.2.4**Artikel 7.1.1****Artikel 7.1.5****Artikel 7.2.2**

28 (Vendrik c.s.)

Dit amendement schrapt de referte-eis voor de WGA (deze eis houdt in dat iemand in de 39 weken onmiddellijk voorafgaande aan de eerste dag na afloop van de wachttijd of de loondoorbetalingsperiode, in ten minste 26 weken als werknemer arbeid moet hebben verricht om een WGA uitkering te kunnen krijgen). Overigens blijft de duur van de loongerelateerde uitkeringsperiode met dit amendement hetzelfde als in het kabinetsvoorstel (afhankelijk van het arbeidsverleden een half tot vijf jaar). Niet valt in te zien waarom het risico van arbeidsongeschiktheid pas verzekerd dient te zijn bij een bepaalde wekeneis (momenteel 26 uit 39 weken). Het laten vallen van deze eis heeft vooral betekenis voor mensen met kortdurende en/of flexibele contracten. Ook deze mensen dienen verzekerd te zijn voor hun arbeidsongeschiktheidsrisico.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

Artikel 2.2.4**Artikel 7.2.2****Artikel 7.2.3**

22 (Bussemaker c.s.)

Dit amendement heeft tot doel de hoogte van de loonaanvulling of vervolgutkering direct bij te stellen als uit een keuring blijkt dat iemands verdien capaciteit is afgenomen. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat iemands verlies aan verdien capaciteit direct gevolgen heeft voor iemands mogelijkheden om met arbeid een inkomen te verdienen. Dat hoort dan ook direct in iemands uitkeringshoogte tot uitdrukking te komen.

Dit amendement verandert alleen iets als de verdien capaciteit van iemand afneemt. Als iemands verdien capaciteit bij een keuring blijkt te zijn toegenomen, blijft het wenselijk een gewenningsperiode in te lassen alvorens de uitkeringshoogte neerwaarts aan te passen. Dit geeft de betrokkene de mogelijkheid bijvoorbeeld met zijn werkgever afspraken te maken over uitbreiding van het aantal gewerkte uren. Daar verandert dit amendement niets aan.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

Artikel 3.1

14 (Huizinga-Heringa)

Met dit amendement wordt beoogd meer flexibiliteit in de verkorte wachttijd in te bouwen. Daarom wordt voorgesteld het in het wetsvoorstel vastgelegde minimum van 26 weken en maximum van 78 weken voor de verkorte wachttijd te vervangen door alleen een minimum van 13 weken.

De flexibele keuring moet ook aan het begin of het eind van de reguliere wachttijd, dus eerder dan na 26 weken of later dan na 78 weken, kunnen plaatsvinden.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, ChristenUnie en SGP

Artikel 4.1.6

30 (Bussemaker c.s.)

Met dit amendement wordt geregeld dat de ministeriële regeling waarmee categorale vrijstellingen van de sollicitatieplicht kunnen worden gegeven, met een zware voorhangprocedure wordt voorgelegd aan het parlement. Op die manier wordt de controlerende taak van het parlement maximaal gewaarborgd.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

Artikel 4.2.2

Artikel 4.4.2

26 (Vendrik c.s.)

Met dit amendement wordt geregeld dat ook de WGA-gerechtigden bij eigenrisicodragers recht hebben op ondersteuning bij arbeidsinschakeling. Tevens wordt geregeld dat deze verzekerden kunnen kiezen voor een individuele reïntegratie-overeenkomst (IRO). In het voorgestelde artikel 4.2.2 zijn de bepalingen uit het Besluit SUWI die op de IRO zien overgenomen. Bij aanneming van dit amendement zullen vervolgens krachtens amvb de regels uit de Regeling SUWI met betrekking tot de IRO worden overgenomen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, ChristenUnie, SGP en LPF

Artikel 4.2.2

Artikel 4.3.2

Artikel 4.4.1

27 (Vendrik c.s.)

Dit amendement heeft als doel IVA-gerechtigden recht te geven op hulp bij reïntegratie. Dit recht is aan enige voorwaarden gebonden die hierna onder I aan de orde komen. Het recht op hulp bij reïntegratie geldt zowel voor uitkeringsgerechtigden wier uitkeringen worden betaald door UWV als voor IVA-gerechtigden bij eigenrisicodragers (in de situatie dat Pemba niet wordt afgeschaft). In 2006 en 2007 worden overigens alle IVA-uitkeringen door UWV uitgevoerd.

I

In dit onderdeel wordt een recht op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en een voorziening gericht op arbeidsinschakeling van het UWV voor de IVA-gerechtigde geïntroduceerd. Aan het recht op ondersteuning of voorziening, dat op grond van het eerste lid van artikel 4.2.2 ook voor de persoon met recht op een WGA-uitkering geldt, worden voor de IVA-gerechtigde enkele extra voorwaarden gesteld. Deze eisen gelden cumulatief. Het recht bestaat alleen indien de IVA-gerechtigde zelf een verzoek tot ondersteuning of een voorziening heeft ingediend bij het UWV.

Voorts dient er nog wel enige verdien capaciteit aanwezig te zijn ofte verwachten te zijn zodat de ondersteuning (voorwaarde d) kan leiden tot inschakeling in reguliere arbeid. Tevens is vereist dat de IVA-gerechtigde voldoende meewerkt teneinde de ingezette ondersteuning of

voorziening tot een succes te maken. Zodra de medewerking niet wordt verleend bestaat het recht niet langer en worden de door het UWV ingezette activiteiten gestaakt. Anders dan voor de persoon met recht op een WGA-uitkering kan het onvoldoende meewerken aan de getroffen maatregelen niet leiden tot een korting op de uitkering. De activiteiten moeten tot slot naar verwachting binnen redelijke termijn kunnen leiden tot herplaatsing in reguliere arbeid. Immers, alleen dan is er een reden om ook voor degene die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, instrumenten tot arbeidsinschakeling in te zetten. Indien dit perspectief er in het geheel niet is, behoeft het UWV niet op het verzoek van betrokkene in te gaan. Bij twijfel over dit perspectief dient het UWV ruimhartig met het verzoek om te gaan: mensen die willen werken en die zelf het idee hebben met reïntegratiehulp op termijn weer aan de slag te kunnen, moeten alle kans daartoe krijgen.

II

De in het kader van de reïntegratie van de IVA-gerechtigde te treffen maatregelen worden, evenals bij een recht op WGA-uitkering het geval is, vastgelegd in een reïntegratievisie zodat voor de betrokken partijen helder is welke afspraken zijn gemaakt.

III

Aan de verplichtingen van de eigenrisicodragers wordt een plicht toegevoegd. De eigenrisicodragers bevordert ten aanzien van de IVA-gerechtigde, evenals op grond van het eerste lid van artikel 4.4.1 voor de persoon met recht op een WGA-uitkering, de inschakeling in de arbeid in zijn bedrijf of in het bedrijf van een andere werkgever. Deze plicht bestaat voorzover voldaan is aan de in onderdeel a tot en met d genoemde voorwaarden.

Deze voorwaarden zijn gelijk aan de voorwaarden genoemd in onderdeel A. Voor een toelichting op die voorwaarden wordt dan ook naar dat onderdeel verwezen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, SGP en LPF

Artikel 4.2.6

24 (Bussemaker c.s.)

Dit amendement heeft als doel het reïntegratie-instrument begeleid werken (ook wel persoonlijke ondersteuning of jobcoaching genoemd) op te nemen in de wet WIA. Dit maakt het mogelijk dat ook WGA- en IVA-gerechtigden van externe begeleiding bij een reguliere werkgever kunnen krijgen, als dat nodig is voor behoud, herstel of bevordering van de mogelijkheid tot het verrichten van arbeid. Persoonlijke ondersteuning wordt alleen verstrekt, als die ondersteuning een compensatie vormt voor specifiek met de handicap van de werknemer samenhangende beperkingen.

Op grond van de in het tweede lid genoemde algemene maatregel van bestuur kunnen eventueel nadere regels worden gesteld over bijvoorbeeld de indicatiestelling voor dit instrument.

Dit amendement hangt samen met amendement 30034, nr. 14.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, ChristenUnie, SGP en LPF

Artikel 4.2.6

38 (De Wit c.s.)

Dit amendement strekt ertoe de quotumverplichting uit de Wet REA te handhaven. Het biedt de mogelijkheid om werkgevers te verplichten dat een bepaald percentage van het personeel bestaat uit gedeeltelijk arbeidsgeschikten. Door het amendement wordt de quotumverplichting niet ingevoerd, maar gehandhaafd als «stok achter de deur».

Op grond van het eerste en tweede lid tellen voor het in verband met het quotum te bepalen aantal werknemers mee:

- personen met een WGA-, IVA-, WAO-, WAZ- of WAJONG-uitkering; en
- personen die de wachttijd, bedoeld in artikel 3.1 of het tijdvak,

bedoeld in artikel 3.2 of 3.3, negende lid, hebben doorgemaakt en wiens mate van arbeidsongeschiktheid op de laatste dag van die wachttijd of dat tijdvak minder was dan 35%. Hierbij gaat het dus om personen die minstens twee jaar ziek zijn geweest.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

Artikel 4.3.2

44 (De Wit c.s.)

Indien een reïntegratiebedrijf sanctiewaardig gedrag van een cliënt meldt aan het UWV, kan het UWV direct de uitkering voor 8 weken schorsen of opschorten en pas daarna een onderzoek uitvoeren of er definitief een sanctie wordt opgelegd. Dus eerst straffen en dan pas onderzoeken. Dit amendement schrapt deze mogelijkheid, waardoor hoor en wederhoor mogelijk blijft indien het reïntegratiebedrijf via het UWV sancties zou willen opleggen. Dit amendement wijzigt niets aan het sanctie-instrumentarium van het UWV.

Door de IWIA wordt een zelfde bepaling opgenomen in ZW, WW, WAO, WAZ en WAJONG. Via amendement 30118 nr. 31 wordt deze bepaling geschrapt.

Verworpen. SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

Artikel 4.3.2

Artikel 10.1

Artikel 10.2

Artikel 10.3

Artikel 10.10

37 (De Wit c.s.)

Dit amendement strekt er toe om te voorkomen dat de eigen risicodragers zelfstandig maatregelen en sancties kan opleggen. Eigenrisicodrager kunnen sanctiewaardig gedrag melden aan het UWV. Het UWV legt de eventuele sanctie op. Hiermee wordt bereikt dat een uniform sanctiebeleid wordt gevoerd. Tevens wordt voorkomen dat de arbeidsongeschikte voor het bestrijden van een sanctie direct de rechter moet inschakelen.

I

Op grond van het voorgestelde artikel 4.3.2, (nieuwe) zevende lid, dient het UWV na een melding als bedoeld in artikel 10.2 een beslissing te nemen omtrent het al dan niet geheel of gedeeltelijk opschorten of schorsen van de betaling van de uitkering. Dit nieuwe zevende lid wordt voorgesteld omdat door dit amendement de eigenrisicodragers niet langer de bevoegdheid heeft de uitkering te schorsen of op te schorten (het in het wetsvoorstel voorgestelde artikel 10.2 vervalt immers).

Opgemerkt wordt dat het UWV na de melding van de eigenrisicodragers niet verplicht is over te gaan schorsing of opschorting. In dit verband wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op het in het wetsvoorstel voorgestelde artikel 4.3.2, vijfde lid (Kamerstukken 2004/05 30 034, nr. 3, blz. 176).

Het in het wetsvoorstel voorgestelde artikel 4.3.2, zevende lid, verklaart dat artikel niet van toepassing indien de werkgever heeft gekozen voor eigenrisicodragerschap. Dit hangt samen met het feit dat in dat geval het UWV geen reïntegratievisie en -plan hoeft op te stellen als bedoeld in artikel 4.3.2. Dat zevende lid ziet echter ook op de bevoegdheid van het UWV om de betaling van de uitkering te schorsen of op te schorten omdat in het wetsvoorstel die bevoegdheid aan de eigenrisicodragers wordt verleend (zie artikel 10.2). Omdat dit amendement die schorsing- en opschortingsbevoegdheid uitsluitend aan het UWV verleent, is onduidelijk wat de verhouding is tussen het in dit amendement tot het achtste vernummerde zevende lid en het in dit amendement voorgestelde zevende lid. De zinsnede «onverminderd het zevende lid» maakt deze verhouding duidelijk. Het UWV hoeft dus geen reïntegratievisie

en -plan op te stellen als de werkgever voor eigenrisicodragerschap heeft gekozen, maar het UWV heeft in dat geval wel een opschortings- of schorsingsbevoegdheid na een melding van de eigenrisicodragers als bedoeld in artikel 10.2.

II

Artikel 10.1 kent een plicht voor het UWV om een maatregel op te leggen in de in dat artikel genoemde gevallen. Omdat het UWV deze plicht niet kan naleven alvorens een melding van de eigenrisicodragers, bedoeld in artikel 10.2, is ontvangen, is artikel 10.1, derde lid, aangepast.

V

Op grond van artikel 10.10 is het UWV verplicht het reïntegratiebedrijf dat in opdracht van het UWV werkzaamheden verricht, in kennis te stellen van een sanctie-oplegging. Omdat door dit amendement een sanctie uitsluitend door het UWV kan worden opgelegd wordt tevens artikel 10.10 aangepast zodat de dat artikel bedoelde in kennisstelling ook is gericht op de bedoelde eigenrisicodragers.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak en SGP

Artikel 6.1.2

Artikel 6.1.4

Artikel 7.1.2

Artikel 7.1.4

23 (Bussemaker c.s.)

Dit amendement heeft als doel het later ontstaan van een WGA- of IVA-uitkering en het herlevingsrecht van die uitkeringen onafhankelijk te maken van de oorzaak van de toename van de arbeidsongeschiktheid.

De onderdelen I en III van dit amendement hebben betrekking op situaties waarin iemand na afloop van de wachttijd van 104 weken én de loondoorbetalingsplicht minder dan 35% arbeidsongeschikt is, maar wel aan alle overige ontstaansvoorwaarden voor het recht op een IVA of WGA-uitkering voldoen. Als binnen vijf jaar na het einde van de loondoorbetalingsplicht de arbeidsongeschiktheid van betrokkene zodanig toeneemt dat hij ten minste 35% of volledig duurzaam arbeidsongeschikt is, dan ontstaat in het wetsvoorstel WIA alsnog recht op een WGA respectievelijk IVA-uitkering, mits de toegenomen arbeidsongeschiktheid voortkomt uit dezelfde oorzaak op basis waarvan de betrokkene recht had op loondoorbetaling of ziekengeld. Met dit amendement wordt geregeld dat ook recht op een WGA- of IVA-uitkering kan ontstaan als de toegenomen arbeidsongeschiktheid voortkomt een andere oorzaak dan de oorzaak op basis waarvan de betrokkene recht had op loondoorbetaling of ziekengeld.

De onderdelen II en IV van dit amendement hebben betrekking op situaties waarin iemand eerst recht heeft op een IVA- of WGA-uitkering, vervolgens dit recht verliest door een toename van de verdien capaciteit en daarna te maken krijgt met een daling van de verdien capaciteit die voortkomt uit een andere oorzaak dan de oorzaak die eerder recht op een IVA- of WGA-uitkering had gegeven. In deze situaties doet dit amendement het uitkeringsrecht herleven, mits de daling van de verdien capaciteit plaatsvindt binnen vijf jaar na de toename van de verdien capaciteit.

Deze wijzigingen leiden ertoe dat een werkgever niet twee jaar lang loon hoeft door te betalen als een personeelslid met een WGA-uitkering door een toename van arbeidsongeschiktheid niet meer kan werken, mits deze toename plaatsvindt binnen vijf jaar na afloop van de vorige loondoorbetalingsperiode bij ziekte. Hetzelfde geldt voor werkgevers die een voormalig (gedeeltelijk) arbeidsongeschikte in dienst nemen. Dit verkleint de financiële risico's voor werkgevers die voormalig en/of gedeeltelijk arbeidsongeschikten in dienst nemen. Tevens

vergroot dit amendement de inkomenszekerheid voor mensen die een IVA- of WGA-uitkering ontvangen of hebben ontvangen.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak en LPF

Artikel 6.1.2

Artikel 6.1.4

15 (Huizinga-Heringa)

Op grond van de voorgestelde wettekst heeft alleen degene alsnog recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering, bij wie de arbeidsongeschiktheid intreedt binnen vijf jaar na afloop van de wachttijd (zie artikel 6.1.1, tweede lid) of binnen vijf jaar na beëindiging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Het kan echter voorkomen dat een ziekte zich pas na vijf jaar opnieuw openbaart. In dit amendement wordt voorgesteld een termijn van tien jaar te hanteren.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, ChristenUnie en SGP

Artikel 7.2.2

Artikel 7.2.3

31 (Bussemaker c.s.)

Na afloop van de loongerelateerde periode geldt in de WGA een inkomenseis. Met dit amendement wordt de inkomenseis die recht geeft op de loonaanvulling, verlaagd naar 1% van de resterende verdien capaciteit.

Dit betekent dat in de praktijk iedereen die enige betaalde arbeid verricht, recht krijgt op de loonaanvulling. Dit stimuleert deelname aan de arbeidsmarkt en verkleint de inkomensonzekerheid van mensen met een WGA-uitkering die bijvoorbeeld werken als oproepkracht met een zogeheten nul-urencontract en die sterk wisselende inkomsten hebben.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

Artikel 7.2.4

Artikel 9.2

32 (Bussemaker c.s.)

Anders dan de regering in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel WIA1 en in de nota naar aanleiding van verslag2 wellicht doen vermoeden, bestaat met het huidige wetsvoorstel nog steeds de mogelijkheid dat iemand zowel een beroep op een WW- als een WGA-uitkering moet doen. Dit is het geval bij mensen die langdurig een WGA-uitkering ontvangen, terwijl ze ook (een deel van) hun resterende verdien capaciteit benutten. Als zij hun werk kwijt raken, bijvoorbeeld omdat het bedrijf waar ze werken failliet gaat, kunnen ze volgens het wetsvoorstel een beroep doen op de WW. Dit amendement heeft tot doel deze samenloop van WGA en WW tegen te gaan door de WW ook in de betreffende gevallen in de WGA te incorporeren.

De samenloop van WGA en WW doet zich voor als iemand met een WGA-uitkering werkt gedurende een periode die langer is dan de referte-eis van de WW, vervolgens buiten zijn schuld zijn werk kwijtraakt en een WW-uitkering aanvraagt. Dit is onwenselijk, omdat de betrokken uitkeringsgerechtigde dan moet voldoen aan de eisen van twee verschillende uitkeringsregimes en hij mogelijk van twee verschillende uitkeringsinstanties (eigenrisicodrager en UWV) een uitkering ontvangt. Deze samenloop van uitkeringsinstanties hindert bovendien de reïntegratie.

Met dit amendement wordt bewerkstelligd dat WGA'ers een verhoging van hun vervolguitkering krijgen, als zij naast hun uitkering werken, hun dienstbetrekking verliezen en op dat moment voldoen aan de referte-eis van de WW. Hiermee neemt de uitkering toe tot de

hoogte van de loongerelateerde uitkering die zou zijn ontstaan als de dag van de eindiging van de wachttijd zou zijn gelegen op de dag van de eindiging van dienstbetrekking.

Om uitvoeringstechnische redenen is het onwenselijk om een nieuw recht op een WGA-uitkering te laten ontstaan, als een WGA'er die voldoet aan de referentie-eis, zijn baan kwijtraakt. Daarom is voor een andere constructie gekozen: verhoging van de vervolguitering. Aangezien het WIA-dagloon wordt berekend aan de hand van alle dienstbetrekkingen in de referentieperiode en het WW-dagloon aan de hand van de geëindigde dienstbetrekking, is er voor gekozen om de hoogte van het dagloon van de – niet ontstane – loongerelateerde WGA-uitkering te bepalen als ware dat een WW-uitkering.

De gekozen constructie komt erop neer dat een verhoogde vervolguitering betaald zal worden vanaf het einde van de dienstbetrekking. Dit geldt zowel voor WGA'ers die op de dag vóór hun ontslag recht hadden op een loonaanvullingsuitkering (die eindigt omdat betrokkene door zijn werkloosheid niet meer voldoet aan de inkomenseis), als voor WGA'ers die op de dag voor hun ontslag een vervolguitering ontvingen.

Voor de WGA-uitkeringsgerechtigde die recht heeft op een loongerelateerde uitkering, zal die loongerelateerde uitkering bij ontslag gewoon doorlopen. Op het moment van de beëindiging van de dienstbetrekking start de periode waarin de vervolguitering verhoogd kan worden. Loopt die periode nog op het moment dat deze WGA'er overgaat van de loongerelateerde naar de vervolguitering, dan heeft hij recht op een verhoging van de vervolguitering tot het eind van die periode.

Op grond van onderdeel III kan de eigenrisicodragers de vervolguitering, voorzover deze hoger is door de toepassing van artikel 7.2.4, vierde tot en met zevende lid, verhalen op het UWV. Onderdeel IV bevat een technische aanpassing in verband met onderdeel III.

Deze wijziging hangt samen met amendement 18 op de Invoeringswet Wet WIA. In dat amendement wordt onder meer geregeld dat UWV de verhoging van de vervolguitering gedurende het eerste half jaar kan verhalen op het desbetreffende wachtgeldfonds.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak en ChristenUnie

Artikel 8.1.2

33→39 (Bussemaker c.s.)

Uit onderzoek van Bolhaar, De Jong, Van der Klauw en Lindeboom (ESB, 6 mei 2005, blz 200–202) blijkt dat intensivering van de beoordeling van reïntegratieverslagen door UWV leidt tot een lagere instroom in de WAO. Deze intensivering bestaat eruit dat reïntegratieverslagen niet meer louter administratief worden getoetst, maar dat in beginsel altijd contact wordt opgenomen met de werkgever en werknemer. Uitgezonderd van intensivering waren in het onderzoek de reïntegratieverslagen van cliënten zonder duurzaam benutbare mogelijkheden en die van mensen die meer dan 50% aan het werk waren op het moment van het indienen van de WAO-aanvraag.

Dit amendement heeft tot doel de beoordeling van reïntegratieverslagen landelijk te intensiveren zoals in het hierboven genoemde onderzoek. Volgens berekeningen van het Centraal Planbureau leidt dit initieel tot een vermindering van het structurele bestand (mensen met een arbeidsongeschiktheidsuitkering) met ruim 15 000 uitkeringsjaren en daarmee tot een besparing van ruim 200 miljoen euro.

UWV hanteert voor de beoordeling van reïntegratieverslagen een protocol waarmee wordt besloten in welke gevallen wel en in welke gevallen geen intensieve toetsing plaatsvindt. Dit protocol kan niet bij amendement worden gewijzigd. Wel kan bij amendement worden geregeld dat UWV bij de beoordeling van het reïntegratieverslag de verzekerde en de werkgever in de gelegenheid stelt hun zienswijze mondeling naar voren te brengen. Dit gebeurt hier dan ook. In de formulering van het amendement is aansluiting gezocht bij de tekst van art. 4:9 van de Algemene wet bestuursrecht. Met dit amendement wordt net als in

het onderzoek van Bolhaar c.s. voorkomen dat de beoordeling van reïntegratieverslagen een louter administratieve gelegenheid blijft.

Dit amendement legt de werkgever en de verzekerde niet de verplichting op in te gaan op de vraag van UWV mondeling hun zienswijze te geven. Zo'n verplichting zou immers gepaard moeten gaan met een sanctie, als die verplichting niet wordt nagekomen. Een dergelijke sanctie achten de indieners hier niet op hun plaats, omdat dit amendement niet als doel heeft werkgever en verzekerde te prikkelen, maar als doel heeft UWV te prikkelen om reïntegratieverslagen vaker intensief te beoordelen.

Met de ministeriële regeling waarnaar wordt verwezen in lid 3, kunnen uitzonderingscategorieën worden ingesteld. Hierbij gaat het om groepen mensen bij wie intensieve beoordeling van het reïntegratieverslag geen meerwaarde heeft, zoals mensen zonder duurzaam benutbare mogelijkheden en mensen die 50% of meer werken.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, D66 en LPF

MOTIES

45 (Verburg c.s.) over vrijstellingsregeling voor de sollicitatieplicht opnemen in de WGA
Aangenomen met algemene stemmen

46 (De Wit c.s.) over besluitvorming over private uitvoering van de WGA
Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

47 (Huizinga-Heringa c.s.) over in overleg treden met het Verbond van Verzekeraars
Aangenomen met algemene stemmen

48 (B.M. de Vries) over eerste kwartaalgegevens van alle betrokkene organisaties
Aangenomen met algemene stemmen

49 (Varela) over invoering van een structurele korting van de werkgeverslasten van arbeidsgehandicapten
Verworpen. Voor: GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, ChristenUnie en LPF

50 (Dittrich c.s.) over dubbele premieheffing voor eigenrisicodragers WGA in 2006
Aangenomen met algemene stemmen

51 (Dittrich c.s.) over naleving van de loondoorbetalingsafpraak
Aangenomen met algemene stemmen

52→53 (Vendrik c.s. over mogelijkheid geven tot nieuwe herkeuring bij het UWV
Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak, D66, ChristenUnie, SGP en LPF

29 maart 2005:

6 (Bussemaker) over het afzien van al dan niet kunstmatige premieverhogingen
Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en ChristenUnie